

Marina Qvillbergs berättelse

(Denna berättelse är tagen från "gästboken" på addison.se)

Jag heter Marina och jag fick min addisondiagnos hösten 2005.

Jag minns att jag under våren/försommaren 05 ibland kände mig konstig.

Detta va ju då små symtom på min sjukdom som började visa sig.

Plötsligt så blev jag ofta yr när jag åkte bil, i svängar & rondeller.

Varken jag eller min omgivning tänkte inte så mkt på de. Utan senare tänkte jag att de va nog någon form av åksjuka.

När jag skulle dammsuga så kunde jag inte sätta i kontakten med en hand... och en del andra liknande grejer. Jag hade blivit väldigt svag också.

Sen så kommer jag ihåg att jag blev så himla glad sommaren 05. När jag satt och solade på min balkong och märkte hur pepparkaksbrun jag blev, och de ganska snabbt..

Som liten blev jag väldigt lätt brun, medan i tonåren blev jag bara rosa och brände mig väldigt lätt.

Så det var jättekul att ha fått tillbaka färgen. Tänkte faktiskt lite grann att de va lite märkligt ändå. Ens pigment ändras kanske med åldern tänkte jag..(eftersom jag skulle fylla 30 följande år)

Jag vet med mig att vid de här laget.. mitt i sommarn nångång så kände jag mig stel i benen, och när jag gick i trappor så gjorde jag som små barn gör..ett steg i taget.

Men jag tänkte inte på att de kunde vara något fel.

Jag hade svårigheter och ta mig ner på golvet och leka med min systerdotter. Å när jag väl satt på golvet så gjorde de ont på rumpan.

Jag har gått på viktväktarna i många år, och vid de här laget hade jag äntligen gått ner 30 kg..som var planerat. Varken jag eller någon annan tänkte heller på min viktnedgång.

Trodde de var normalt eftersom jag gick hos viktväktarna. Men under en tid så gick jag ner 2 - 3 kg i veckan, vilket inte alls e normalt.

Jag kommer ihåg ett kalas i augusti 05 som jag var på. Maten var väldigt god. Men jag spydde genast upp allt. Jag och mamma tänkte att jag inte var så van vid fett nu när jag går på viktväktarna. Å de va mkt fett i maten, så de va därför jag spydde..trodde vi.

Men sen kom de vid fler tillfällen att jag spydde, och inte bara fet mat. Jag var då helt säker på att jag var med barn eftersom jag inte hade haft mens på hur länge som helst.

Samtidigt blev jag allt tröttare och sov ofta och mkt.

Minns när jag skulle gå på bio nångång på förhösten där.

Jag köpte bara turkisk peppar. Annars köper jag nästan aldrig lakrits så.

Den 4 oktober 05 så opererade jag mig för karpaltunnelsyndrom. Karpaltunnelsyndrom innebär att man har fått en nerv i kläm i handen. Fingrarna o handen domnade ofta bort och de kändes väldigt obehagligt. Så jag genomgick den enkla 15 minuters operation.

Efteråt var jag helt yr och kunde knappt gå. Läkarna började väl undra lite..eftersom de va en sån enkel operation med lokalbedövning.

Jag åkte hem och blev bara tröttare, och tröttare. Jag fick problem på nätterna. Fötterna ryckte

hela tiden (saltbrist), så jag kunde inte sova.

Mamma hade många gånger sagt till mig att jag skulle ringa till doktorn.

ler Som en egentlig hypokondriker så fattar inte jag varför jag inte kontaktade doktorn långt tidigare.

Men, som sagt.. Jag va helt borta, som i en annan värld beskrev arb.kompisarna. Så jag tänkte helt enkelt inte.

Så åkte jag ju då till vårt lilla sjukhus här i stan. Eftersom jag inte hade någon mens så fick jag göra ett graviditetstest, och de va negativt, inte med barn alltså.

De såg att allt inte stod rätt till ändå, så de sa att jag skulle åka in till Uddevalla sjukhus.

Väl på Uddella så togs de en massa prover.

Efter en natt på de sjukhuset så sa de att de inte riktigt kunde klura ut vad detta var.

De trodde att de kunde röra sig om hormonerna. Men eftersom de inte visste säkert så skulle jag få komma till Sahlgrenska i Göteborg.

I Göteborg togs de ännu fler prover och jag fick ligga med dropp ganska länge. Ganska snart såg de va jag led av. En ovanlig sjukdom som heter Addisons sjukdom.

Till hösten (07) e de 3 år sedan jag fick min diagnos. Och jag känner mig som en ny

människa. Känner mig mycket gladare, .øsmartare..och allt är så mycket roligare

Och jag har fortfarande väldigt lätt för att bli brun..och är de långt fram på hösten, vilket är en trevlig bieffekt.

Med vänlig hälsning/Marina